

Sygnatura akt I C 120/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 28-03-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Agnieszka Mękal

Protokolant:Paulina Zwolak

po rozpoznaniu w dniu 15.03.2013 r. we W.

na rozprawie

sprawy z powództwa E. K. (1)

przeciwko (...).V.(...)

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 35.000 zł (trzydzieści pięć tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 kwietnia 2008 r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie w zakresie odsetek ustawowych od kwoty 20.000 zł za okres od dnia 28 lutego 2008 r. do dnia 27 marca 2008r.;

III. dalej idące powództwo oddala;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 4.967 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 712,52 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

Sygnatura akt I C 120/11

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 14 lutego 2011 r. powódka E. K. (1) wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. V. (...) tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwoty 20.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 lutego 2008 r. oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych w związku z wypadkiem, jakiemu uległa w dniu 27 lipca 2007 r. Równocześnie powódka wniosła o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej z przyszłości za skutki zdarzenia stanowiącego podstawę dochodzonych roszczeń.

W uzasadnieniu powyższych żądań powódka wskazała, że w dniu 27 lipca 2007 r. uległa potrąceniu przez samochód, którego kierująca posiadała obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna W.V.(...). Powódka podała, że w wyniku zdarzenia doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia kręgosłupa szyjnego, lędźwiowego i krzyżowego, stłuczenia kości guzicznej oraz urazu głowy w postaci stłuczenia okolicy potylicznej i wymagała opatrzenia w Szpitalu (...) we W.. Po wstępnym zaopatrzeniu powódce zalecono oszczędny tryb życia oraz dalsze leczenie w poradni ortopedycznej. W trakcie leczenia u powódki wykryto spłylenie lordozy szyjnej i zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego oraz leczenie farmakologiczne. Pomimo przyjmowania środków przeciwbólowych dolegliwości powódki w odcinku szyjnym nie

ustępowały, podobnie jak bóle głowy i ograniczenie ruchomości szyi. Ponadto powódka podniosła, że wystąpiły u niej parestezje kończyn górnych połączone z ubytkiem siły chwytu. W związku z występującymi objawami powódka została poddana dalszym specjalistycznym badaniom, w toku których w dniu 21 października 2007 r. stwierdzono u niej zniesienie fizjologicznej lordozy kręgosłupa szyjnego z jego kyfotycznym ustawieniem, na poziomie kręgu C4/C5 obecność prawostronnej przepukliny krążka międzykręgowego ciskającej na worek oponowy i rdzeń kręgowy oraz obecność na poziomie C5/C6 centralno-lewostronnej przepukliny krążka międzykręgowego również z cechami ucisku. Powódka wskazała, że pomimo dalszego noszenia kołnierza ortopedycznego jak i wykonywania zaleconych ćwiczeń i odbycia rehabilitacji, stan jej zdrowia nie uległ poprawie i nadal odczuwała pourazowe bóle, ponadto wykryto u niej stan po złamaniu kości ogonowej. Po skierowaniu do leczenia neurochirurgicznego E. K. (1) została hospitalizowana na Oddziale N. (...) Szpitala (...) we W., gdzie przeszła zabieg chirurgiczny odbarczenia kanału kręgowego w odcinku szyjnym. Zabieg zmniejszył dolegliwości bólowe, lecz powódka w dalszym ciągu miała pozostawać pod kontrolą specjalisty oraz kontynuować rehabilitację. Powódka podniosła, iż stan jej zdrowia, pomimo odbytego leczenia i rehabilitacji, w dalszym ciągu nie uległ znacznej poprawie, w dalszym ciągu odczuwa dolegliwości bólowe i ograniczenia ruchu związane z wypadkiem, wymagając przy tym kontynuacji leczenia oraz okresowej rehabilitacji, jak również prawdopodobnym pozostaje konieczność poddania się w przyszłości kolejnej operacji kręgosłupa.

Powódka ponadto wskazała, że obrażenia jakie odniosła w wyniku wskazanego wypadku jak i przebyte leczenie, łączyły się z wysokim natężeniem bólu i cierpień psychicznych, a także ze zmianą dotychczasowego trybu życia. Będąc dotąd osobą energiczną, bezpośrednio po potrąceniu musiała spędzać większość czasu w łóżku, a wszystkie prace domowe wykonywał za nią mąż, ponadto nie mogąc podnosić większych ciężarów, do tej pory nie jest w stanie podejmować niektórych czynności i aktywnie korzystać z życia. Wskazała także, iż przeciwwskazanie lekarskie do dźwigania ciężarów powyżej 5 kg uniemożliwia jej samodzielne wykonywanie obowiązków pracowniczych i implikuje obawę o utratę zatrudnienia.

Wyplacone przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w kwocie 15.000,00 zł w ocenie powódki nie rekompensuje rozmiarów doznanej przez nią krzywdy oraz negatywnych następstw wypadku, stąd też dochodzi jego uzupełnienia o kwotę 20.000,00 zł. Powódka wskazała, iż dokonała zgłoszenia szkody w dniu 26 lutego 2008 r., a pozwana nie spełniła jej roszczenia.

W odpowiedzi na pozew z dnia 14 marca 2011 r. strona pozwana (...) Spółki Akcyjnej w W. V. (...) wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powyższych żądań strona pozwana wskazała, że w związku z wypadkiem z dnia 27 lipca 2007 r. wypłaciła powódce odszkodowanie w łącznej wysokości 27.852,06 zł, na którą składało się zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, zwrot kosztów leczenia oraz zwrot utraconych dochodów. W ocenie (...) Spółki Akcyjnej w W. wypłata dalszych 20.000,00 zł wykracza poza zakres kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia, która została zaspokojona uprzednią wypłatą 15.000,00 zł. Pozwana spółka podniosła, że powódka odzyskała zdrowie, wykonuje wszystkie dotychczasowe obowiązki, powróciła do pracy zawodowej, a wcześniej wypłacona kwota pieniężna została ustalona przy uwzględnieniu zarówno stanu zdrowia poszkodowanej jak i następstw zdarzenia, w tym konieczności korzystania przez nią z pomocy męża i współpracowników, odczuwania przez powódkę dolegliwości bólowych jak i zmniejszenia aktywności. Wypłacona powódce kwota obejmowała 8.000,00 zł wypłacone w związku z pierwszą decyzją ubezpieczyciela, jak i kwotę 7.000,00 zł wypłaconą po ustaleniu przez lekarza orzecznika stopnia uszczerbku na zdrowiu powódki.

Pismem z dnia 13 marca 2013 r. powódka rozszerzyła żądanie pozwu o wypłatę zadośćuczynienia o dalsze 15.000,00 zł tj. do kwoty 35.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 marca 2008 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swego stanowiska wskazała, iż kwota dalszego zadośćuczynienia wynika z faktu, iż wedle sporządzonej w toku postępowania opinii biegłego lekarza specjalisty ortopedy i neurologa u powódki występuje 25% uszczerbek na zdrowiu. Wskazane ustalenia, wraz ze złożonymi w niniejszym postępowaniu zeznaniami świadka jak i twierdzeniami powódki odnośnie skutków wypadku potwierdzają zasadność wysokości dochodzonego zadośćuczynienia. Żądanie w

przedmiocie odsetek wedle powódki znajdowało swoją podstawę w treści art. 817 § 1 k.c. i fakcie wezwania w dniu 26 lutego 2008 r. strony pozwanej do wypłaty tytułem zadośćuczynienia kwoty 50.000,00 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lipca 2008 r. około godziny 6.10 na skrzyżowaniu ulicy (...) we W. powódka E. K. (1) uległa potrąceniu przez samochód osobowy marki O. (...), którego kierująca posiadała obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem pojazdów mechanicznych na podstawie polisy wykupionej u strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna W.V.(...). W chwili zdarzenia powódka była w wieku 34 lat.

Bezsporne

Bezpośrednio po wypadku powódka została opatrzona w (...) Szpitalu (...) we W.. Po wstępnym zaopatrzeniu obrażeń ciała w postaci stłuczenia kręgosłupa szyjnego, lędźwiowego i krzyżowego, stłuczenia kości guzicznej oraz urazu głowy w postaci stłuczenia okolicy potylicznej powódce zalecono podjęcie leczenia w poradni ortopedycznej. Bezpośrednio po wypadku pierwsze dwa miesiące E. K. (1) spędziła w pozycji leżącej, nosząc ponadto kołnierz ortopedyczny. Powódka rozpoczęła leczenie ortopedyczne jak i neurologiczne z uwagi na dolegające jej bóle. Podczas wizyty u specjalisty – chirurga urazowego – ortopedy w dniu 16 listopada 2007 r. zalecono powódce wykonywanie przepisanych ćwiczeń rehabilitacyjnych oraz ćwiczeń w ramach świadczeń rehabilitacyjnych, dalsze przyjmowanie leków przeciwbólowych oraz noszenie kołnierza szyjnego w wypadku występowania dolegliwości bólowych. Podczas badania w dniu 21 października 2007 r. stwierdzono u powódki zniesienie fizjologicznej lordozy kręgosłupa szyjnego wraz z jego kyfotycznym ustawieniem, na poziomie kręgu C4/C5 prawostronną przepuklinę krążka międzykręgowego uciskającą worek oponowy i rdzeń kręgowy oraz zdiagnozowano obecność na poziomie C5/C6 centralno-lewostronnej uciskającej przepukliny krążka międzykręgowego. Z uwagi na występujące uszkodzenia w rejonie kręgów C4/C5 oraz C5/C6, powódka niezależnie od odbywanego leczenia ortopedycznego, została skierowana do leczenia specjalistycznego w poradni neurochirurgicznej. Pomimo następującego po wypadku trzytygodniowego okresu noszenia kołnierza ortopedycznego po wykonaniu badania rezonansem magnetycznym powódce zalecono ponowne noszenie usztywnienia. W dniu 7 lutego 2008 r. na podstawie zdjęcia RTG zdiagnozowano u powódki zagięcie kątowe ostatniego segmentu kości krzyżowej, dodatkowo w badaniu stwierdzając bolesność palpacyjną tej kości oraz zespół bólowy kręgosłupa szyjnego, zalecając dalsze leczenie fizykalne.

Dowody: znajdujące się w aktach ubezpieczeniowych: karta informacyjna z (...) Szpitala (...) z dnia 27.07.07; zeznania świadka W. K. k.45- 46; przesłuchanie powódki k. 46 - 47; informacja lekarza kierującego z dnia 16.11.2007 r.; wynik badania rezonansem magnetycznym (MR) z dnia 21.10.2007 r. ; skierowanie do poradni specjalistycznej z dnia 27.12.2007 r.; zaświadczenie lekarskie z dnia 29 lutego 2008 r.

Od sierpnia do października 2007 r. powódka odbywała opłacane z jej środków zabiegi rehabilitacyjne w postaci krioterapii, od czasu wypadku kupowała i przyjmowała także maści i silne środki przeciwbólowe. Ponowne zabiegi rehabilitacyjne powódka wykupiła w marcu 2008 r.

Dowody: znajdujące się w aktach ubezpieczeniowych opłacone gotówką rachunki za zabieg, karty zabiegów oraz faktury za lekarstwa.

Powódka w dniach 29 listopada 2007 r. – 22 grudnia 2007 r., przebywając na zasiłku chorobowym, w związku z bólami okolicy karkowej promieniującymi do potylicy z bólami głowy, odbyła szereg zabiegów rehabilitacyjnych z zakresu kinezyterapii oraz fizykoterapii jak i uczęszczała na zajęcia psychologiczne. Zabiegi te były finansowane w ramach świadczeń Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Podczas rehabilitacji powódka przyjmowała silne środki przeciwbólowe (ketonal), a po jej zakończeniu nie uzyskała poprawy, występowało u niej w dalszym ciągu ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego. Powódce zalecono kontynuowanie ćwiczeń wedle otrzymanego schematu oraz dalszą kontrolę stanu zdrowia w poradni neurochirurgicznej.

Dowód: znajdująca się w aktach ubezpieczeniowych informacja o przebytej rehabilitacji leczniczej za okres 29.11.07 – 22.12.2007 r. wraz z kartą zabiegów.

W okresie pomiędzy dniem 27 marca 2008 r. a 31 marca 2008 r. powódka przebywała na Oddziale (...)Przychodnia – (...) Sp. z o.o.we W., z rozpoznaniem przepukliny krążka międzykręgowego C4/C5, C5/C6, spondylozy szyjnej, stan po urazie kręgosłupa szyjnego z lipca 2007 r. wraz ze wskazaniem uszkodzenia korzeni nerwów rdzeniowych. Podczas wskazanego pobytu powódce wykonano zabieg operacyjny obarczenia kanału kręgowego w odcinku szyjnym – wykonano discektomię kręgów C4/C5, C5/C6 i spondylodezę międzytrzonową czopami (...)D., po którym natężenie odczuwanego przez powódkę bólu uległo obniżeniu. Powódka kontynuowała leczenie ortopedyczne i neurochirurgiczne, odbywając szereg wizyt lekarskich.

Dowody: znajdujące się w aktach ubezpieczeniowych: skierowanie na leczenie zabiegowe; karta informacyjna z dnia 31 marca 2008 r.; informacja o przebytej rehabilitacji leczniczej w ramach prewencji rentowej ZUS;

W dniu 5.12.2011r. powódka przeszła badanie przewodnictwa nerwów obwodowych (...), w wyniku którego stwierdzono u niej zwolnienie szybkości przewodnictwa czuciowego do 38 m/sek w nerwie pośrodkowym prawym w nadgarstku. Stwierdzono także wydłużenie latencji fali F w nerwie łokciowym i w mniejszym stopniu w nerwie pośrodkowym mogące sugerować zmiany korzeniowe C5 – (...).

Dowód: wynika badania (...) z (...). 2011r k. 129;

W dniach 11.01.2011r. i 19.07.2012r. powódka przeszła badanie MR kręgosłupa szyjnego i pogranicza szyjno – piersiowego, a które potwierdziły odprostowanie fizjologicznej lordozy kręgosłupa szyjnego oraz niewielkie wypukliny pośrodkowe implantów krążków C4/C5 i C5/C6 i niewielkie pośrodkowe wypukliny krążków międzykręgowych C3/C4 i C/6C/7 oraz stabilny obraz rdzenia kręgowego.

Dowód: wynika badania MR z 22.01.2011r. k. 131 oraz z 19.07.2012r. k. 130;

Powódka pismem z dnia 26 lutego 2007 r., doręczonym w dniu 4 marca 2008 r., dokonała u strony pozwanej zgłoszenia szkody (majątkowej jak i niemajątkowej) oraz wniosła o zapłatę na jej rzecz kwoty 50.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 27 lipca 2007 r.

Decyzją z dnia 20 maja 2008 r. strona pozwana przyznała powódce zadośćuczynienie za doznaną w wyniku zdarzenia z dnia 27 lipca 2008 r. w kwocie 8.000,00 zł oraz zwrot kosztów leczenia i zakupu lekarstw w oparciu o przedłożone rachunki w kwocie 768.63 zł. Następnie powódka otrzymała odsetki od nieterminowej wypłaty w/w kwoty oraz odszkodowanie z tytułu utraconych dochodów. W dalszym toku postępowania likwidacyjnego powódce przyznano dalszą kwotę tytułem zadośćuczynienia w wysokości 7 000 zł.

Dowody: znajdujące się w aktach ubezpieczeniowych zgłoszenie szkody wraz z prezentatą; decyzja z dnia 20.05.2008 r. oraz decyzje o dalszych wypłatach jak i zgłoszenie szkody z dnia 26.02.2007 r.

Lekarz orzecznik (...) S.A. V. (...) w dniu 28 kwietnia 2008 r. stwierdził u powódki skrzywienie odcinka szyjnego kręgosłupa jak i jego znaczne zmiany zwyrodnieniowe, ustalając uszczerbek na zdrowiu na 8%.

Dowód: znajdująca się w aktach ubezpieczeniowych informacja - orzeczenie lekarza z dnia 28.04.2008 r.

Powódka przed wypadkiem była osobą zdrową, nie uskarżała się na przewlekłe bóle i schorzenia. W wyniku wypadku jej zdolności ruchowe przez okres 3 miesięcy zostały dalece ograniczone, z uwagi na zawroty głowy powódka początkowo potrzebowała pomocy męża przy myciu się, nie mogła samodzielnie wykonywać najprostszych prac domowych w tym zakresie będąc niemalże całkowicie zależną od najbliższych (męża). Z uwagi na dalej występujące dolegliwości bólowe powódka w dalszym ciągu zażywa leki przeciwbólowe, ponadto powódka ma uszkodzoną kość ogonową z przeciwwskazaniami do leczenia operacyjnego. Powódka uskarża się na drętwienie rąk. Z uwagi na przeciwwskazania lekarza medycyny pracy powódka, pracująca fizycznie jako montażystka wyrobów medycznych,

nie może podnosić w pracy ciężarów o masie większej niż 5 kg, przez co pozostaje zmuszona prosić o pomoc innych pracowników, a co implikuje jej obawy o zachowanie stanowiska pracy. Charakter jej pracy wymaga, aby co 35 min wraz z drugą osobą podnosiła ciężar 40 kg. Powódka nie posiada wyuczonego zawodu, nie ukończyła zasadniczej szkoły zawodowej. Powódka w dalszym ciągu zażywa duże dawki silnych środków przeciwbólowych zwłaszcza w tych dniach, kiedy pracuje.

Dowody: zeznania W. K. k.45-46; przesłuchanie powódki k. 46 - 47;

Skutkiem wypadku z dnia 27 lipca 2007 r. jest przebyty przez powódkę uraz głowy w okolicy potylicznej oraz uraz kręgosłupa szyjnego skutkujący powstaniem przepuklin krążków międzykręgowych szyjnych C4/C5 i C5/C6 uciskających worek oponowy oraz rdzeń kręgowy, wymagający leczenia operacyjnego. U powódki występuje stan po przebytych w marcu 2008 r. zabiegu operacyjnym obarczającym kanał kręgowy, z następowym ograniczeniem ruchomości kręgosłupa szyjnego przy zginaniu głowy ku przodowi i odchyłaniu ku tyłowi powyżej 20 stopni, jak również zespół korzenny szyjny, a który stanowi odległe powikłanie urazu. W związku z wypadkiem powódka pierwszy raz podjęła leczenie ortopedyczne, uprzednio nie korzystała z porad i leczenia ortopedy, przeszła także wskazany powyżej zabieg chirurgiczny, po którym pozostały blizny pooperacyjne na szyi po stronie prawej o długości 3 cm.

Powódka w następstwie przedmiotowego wypadku doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w postaci ograniczenia ruchomości kręgosłupa w odcinku szyjnym w zakresie ograniczenia zginania powyżej 20 stopni oraz w postaci zespołu korzeniowego szyjnego, tj. zgodnie z pozycją (odpowiednio) 89a (15%) i pozycją 94a (10%) załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. (Dz.U. z 28.12.2002r., nr 234, poz. 1974 z późn. zm.), odniosła trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 25%. U powódki występują także niezwiązane z urazem powypadkowym zwyrodnienia w obrębie kręgosłupa, które nie zostały uznane jako następstwo wypadku i nie zwiększają stopnia uszczerbku na zdrowiu powódki.

Rokowania co do całkowitego wyleczenia nie są pomyślne, jakkolwiek są dobre w tym sensie, iż dalsze powikłania pourazowe tak od strony neurologicznej jak i ortopedycznej, z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością, nie wystąpią.

Dowód: opinia biegłego sądowego lekarza specjalisty neurologa z dnia 17.10.2012 r. k.125 #128; opinia biegłego sądowego lekarza specjalisty chirurga – ortopedy z dnia 16.01.2012 r. k. 85-87; opinia biegłego sądowego lekarza specjalisty neurologa z dnia 7.10.2012 r. k. 56 – 59.

W tym stanie rzeczy Sąd zważył co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym w sprawie było, iż pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 27 lipca 2007 roku z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody mogące powstać w związku z ruchem pojazdów mechanicznych. Spornym, a co za tym idzie wymagającym ustalenia, była natomiast wysokość żądanego przez powódkę dalszego, należnego jej z tego tytułu zadośćuczynienia, a która to kwota, ostatecznie rozszerzona do 35.000,00 zł, zdaniem strony pozwanej pozostawała zawyżona.

Ocenie Sądu podlegała zatem okoliczność czy przyznane powódce przez stronę pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego zadośćuczynienie w łącznej kwocie 15 000,00 zł odpowiadało rozmiarowi doznanej krzywdy. Ustalając wysokość dotychczas wypłaconego powódce zadośćuczynienia Sąd zważył przy tym, iż obejmowało ono jedynie wskazaną wyżej kwotę, w pozostałej zaś części dotyczyło zwrotu kosztów leczenia oraz utraconego przez powódkę zarobku.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia w zakresie żądania zadośćuczynienia stanowił art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c., po myśli którego w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Sąd uznał, że rozmiar doznanej przez

powódkę krzywdy uzasadnia przyznanie jej tytułem dalszego zadośćuczynienia całej żądanej przez nią kwoty w wysokości 35.000,00 zł.

Zadośćuczynienie stanowi formę rekompensaty pieniężnej z tytułu szkody niemajątkowej, tj. krzywdy rozumianej jako ujemne przeżycia związane z cierpieniami psychicznymi i fizycznymi pokrzywdzonego. Ustalając rozmiar tych cierpień Sąd oprął się na dowodach z dokumentacji medycznej, przesłuchaniu powódki, zeznaniach świadka i nade wszystko opiniach biegłych sądowych wnioskowanych przez powódkę, a to dwóch specjalistów z zakresu neurologii jak i biegłego ortopedy. Biegli w zakresie swojej specjalności wykazali jakiego rodzaju następstwa na zdrowiu powódki spowodował wypadek z 27 lipca 2007 r. Jak wynikało z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty z zakresu neurologii M. D. z dnia 7 października 2011 r. skutkiem zdarzenia komunikacyjnego był przebyty przez powódkę uraz głowy w potylicy bez objawów wstrząśnienia mózgu ani innych powikłań śródczaszkowych pourazowych, nieskutkujący trwałym ani długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu powódki oraz uraz skrętny bezwładnościowy kręgosłupa na odcinku szyjnym. Wedle biegłego powódka w związku z odniesionym urazem poniosła 10% uszczerbek na zdrowiu (poz. 94a załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r.), wiążący się z nierokującym pełnego wyleczenia, nasilonym zespołem bólowym kręgosłupa, bez objawów wskazujących na uszkodzenie korzeniowo – szyjne. Opinia ta odmawiała przyznania występującym u powódki bólom kości ogonowej przymiotu następstwa przedmiotowego wypadku, gdyż w ocenie biegłej powódka w toku leczenia nie zgłaszała ich lekarzom neurologom.

Obraz stanu zdrowia E. K. (1) powstały w wyniku wypadku komunikacyjnego uzupełniła w niniejszym postępowaniu opinia biegłego sądowego lekarza chirurga – ortopedy S. L. z dnia 16 stycznia 2012 r. Biegły ten wskazał, że u powódki występuje zespół korzeniowy szyjny, podczas rozpoznania ortopedycznego stwierdzając występowanie u niej ograniczonej ruchomości kręgosłupa szyjnego oraz napięcie mięśni przykręgosłupowych. Biegły stwierdził występowanie u powódki objawów o charakterze korzeniowym, wskazując przy tym, iż znaczne ograniczenie zakresu ruchomości kręgosłupa szyjnego wymaga ponownej neurologicznej analizy stanu zdrowia powódki. Stąd też niezbędnym okazało się powołanie kolejnego biegłego z zakresu neurologii, którego ustalenia w sposób kompleksowy wykazały stan zdrowia powódki i skutki urazów odniesionych w wyniku potrącenia.

I tak też zgodnie z ustaleniami biegłego sądowego z zakresu neurologii E. K. (2), potwierdzającymi stanowisko biegłego ortopedy, w następstwie przedmiotowego wypadku powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w postaci ograniczenia ruchomości kręgosłupa w odcinku szyjnym. U powódki występuje ograniczenie zginania szyi powyżej 20 stopni oraz zespół korzeniowy szyjny. Tym samym należało stwierdzić, iż powódka poniosła 25% trwały uszczerbek na zdrowiu, ustalony zgodnie z pozycją 89a (ograniczenie ruchomości w zakresie rotacji lub zginania - 15% uszczerbku) i pozycją 94a (urazowe zespoły korzonkowe szyjne - 10%) załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. Wnioski zawarte w przytoczonej opinii w ocenie Sądu były w pełni wystarczające dla wyjaśnienia wątpliwości odnośnie występowania u powódki zespołu korzeniowego. Biegły po przeprowadzonym przez siebie badaniu neurologicznym oraz po analizie zebranej i uzupełnionej przez powódkę w sprawie dokumentacji medycznej, w tym wykonanym w dniu 05.12.2011r. badaniu (...) i kontrolnych badaniach MR kręgosłupa szyjnego z 22.01.2011r. i 19.07.2012r., jednoznacznie wskazał na występowanie u E. K. (1), oprócz ograniczenia ruchomości kręgosłupa szyjnego, także zespołu korzeniowego szyjnego, będący objawem uszkodzenia obwodowego układu nerwowego, a manifestującego się bólem i obniżeniem czucia na kończynie górnej prawej. Ostatecznie wnioski końcowe tej opinii, sporządzonej przez biegłą E. K. (2), nie były przy tym kwestionowane przez żadną ze stron, w szczególności pozwaną.

Mając na uwadze powyższe jak i całość zebranego w sprawie pozostałego materiału dowodowego, a to pozostałe opinie biegłych sądowych, dokumentację medyczną oraz zeznania świadka i przesłuchanie powódki, Sąd doszedł do przekonania, iż kwotą adekwatną do rozmiaru krzywdy powódki doznanej na skutek wypadku z 27.07.2007r., a należnej jej tytułem dalszego zadośćuczynienia, poza wypłaconą już powódce kwotą 15 000,00 zł, będzie kwota 35.000 zł.

Zgodnie z utrwaloną praktyką orzeczniczą wielkość zadośćuczynienia zależy od oceny całokształtu okoliczności, w tym rozmiaru doznanych cierpień, ich intensywności, trwałości czy nieodwracalnego charakteru. Przy ustalaniu rozmiaru cierpień i ujemnych doznań psychicznych powinny być przede wszystkim uwzględniane zobiektywizowane kryteria oceny, jednakże w relacji do indywidualnych okoliczności danego przypadku. Nie jest prawidłowe stosowanie automatyzmu w ustalaniu wielkości zadośćuczynienia w zależności od stopnia utraty zdrowia. Zarazem zaznaczyć wypada, że procentowo określony uszczerbek, w realiach niniejszego sporu wynoszący łącznie 25 %, służy jedynie jako pomocniczy środek ustalania odpowiedniego zadośćuczynienia. Należne zaś poszkodowanemu zadośćuczynienie nie może być mechanicznie mierzone przy zastosowaniu stwierdzonego procentowo uszczerbku na zdrowiu (wyrok SN z 5 października 2005 r., I PK 47/05, M.P. Pr (...)(...)). Jak podkreśla się przy tym w orzecznictwie, przy ocenie wysokości zadośćuczynienia za krzywdę (art. 445 § 1 k.c.) należy uwzględniać przede wszystkim nasilenie cierpień, długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia oraz konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym (wyrok SN z 10 czerwca 1999 r., II UKN 681/98, OSNAP 2000/16/626). Godzi się zauważyć, że pojęcie „sumy odpowiedniej” użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie z art. 445 k.c. ma przede wszystkim charakter kompensacyjny; wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty sumy symbolicznej, czy też określonej sztywnymi regułami, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość (wyrok SN z 28 września 2001 r., (...), LEX (...)). Zadośćuczynienie winno uwzględniać doznaną krzywdę poszkodowanego, na którą składają się cierpienia fizyczne w postaci bólu i innych dolegliwości oraz cierpienia psychiczne polegające na ujemnych uczuciach przeżywanych bądź w związku z cierpieniami fizycznymi, bądź w związku z następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, zwłaszcza trwałymi lub nieodwracalnymi. Pamiętać należy, że zadośćuczynienie nie stanowi represji wobec sprawcy krzywdy, lecz jest sposobem jej naprawienia. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie cierpień. Przy ocenie więc „odpowiedniej sumy” należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy (wyrok SN z 3 lutego 2000 r.,(...), LEX nr (...)).

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że powódka przez okres 2 miesięcy nosiła kołnierz ortopedyczny oraz posiadała bardzo silnie ograniczone możliwości poruszania się, większość czasu spędzając w łóżku. W tym czasie miała znaczne trudności w wykonywaniu bieżących czynności życia codziennego, również z zakresu higieny, przy których korzystała z pomocy osób trzecich - męża. Dwukrotnie podejmowała cykle zabiegów rehabilitacyjnych. Dolegliwości bólowe od strony karku i ręki oraz ograniczenie ruchomości szyi utrzymują się do chwili obecnej. Dolegliwości te, jak i ograniczenia ruchomości, jakkolwiek nie eliminują powódki z życia codziennego, w tym zawodowego, to jednak powodują, iż wykonywanie zwykłych czynności związanych choćby z prowadzeniem domu, jest trudniejsze niż przed wypadkiem. Powódka nie może podnosić ciężarów większych niż 5 kg., co wyklucza niektóre aktywności domowe, a także utrudnia powódce wypełnianie obowiązków pracowniczych. Powódka wykonując prace fizyczną, nie jest w stanie, przeciwnie niż przed wypadkiem, podnosić niektóre składane przez siebie elementy i w trakcie tejszy aktywności musi korzystać z zastępstwa innych pracowników. Taka sytuacja wobec nieposiadania przez powódkę wyuczonego zawodu w ocenie Sądu czyni w pełni uzasadnionymi obawy powódki o utrzymanie miejsca pracy. Rokowania co do wyleczenia skutków urazu od strony ortopedycznej jak i neurologicznej nie są pomyślne. Łącznie uszczerbek na zdrowiu powódki jako skutek wypadku z dnia 27 lipca 2007r. wyniósł 25% i ma on charakter trwały. Nadto nie bez znaczenia winno być także przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia i to, iż wypadku doznała powódka prawidłowo poruszając się po miejscu do tego przeznaczonym (chodniku), a co pozostawało niespornym dla stron. W chwili wypadku powódka była przy tym osobą młodą, a wypadek w znacznym stopniu spowodował u niej komplikacje związane z pracą, jak i życiem osobistym. Wskazać także należy, że zabieg operacyjny, któremu powódka poddała się w celu niwelacji skutków wypadku, pozostawił na jej ciele (na szyi) widoczne ślady w postaci dwóch 3-centymetrowych blizn pooperacyjnych. Powódka przez okres 2-3 miesięcy pozostawała niemalże całkowicie wyłączona od codziennych spraw, odczuwała silny ból, jedynie łagodzony silnymi przeciwbólowymi farmaceutykami, a w ciągu dalszych kilkunastu miesięcy wielokrotnie uczęszczała na rehabilitację. Pomimo jej przeprowadzenia w dalszym ciągu odczuwa dolegliwości bólowe.

Wszystkie wskazane okoliczności Sąd brał pod uwagę przy ocenie rozmiaru krzywdy doznanej przez powódkę. Mając na względzie powyższe Sąd doszedł ostatecznie do przekonania, że żądana przez powódkę kwota tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę nie jest kwotą wygórowaną, lecz odpowiednią w rozumieniu art. 445 § 1 k.c. Kwota 50.000,00 zł (tj. 15 000,00 zł wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego + 35.000,00 zł objęte żądaniem pozwu) w pełni odpowiadać będzie rozmiarowi doznanej przez powódkę krzywdy, tj. stopniowi cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywności, czasowi trwania oraz nieodwracalności następstw wypadku. Oczywiście jest przy tym, że doznany uraz wpłynął na życie osobiste i zawodowe powódki zarówno bezpośrednio po wypadku, kiedy dolegliwości bólowe był najintensywniejsze, jak i później.

Rozstrzygnięcie o odsetkach Sąd wydał zaś w oparciu o art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, po myśli którego zakład ubezpieczeń winien wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Powódka podnosiła, iż dokonała stronie pozwanej zgłoszenia o szkodzie w dniu 26 lutego 2008 r. Jednakże zważając na fakt nieprzedstawienia dowodów na doręczenie pisma we wskazanym dniu, jak i na figurującą na nim prezentatę z dnia 4 marca 2008 r. należało uznać, że 30 – dniowy termin do wypłaty odszkodowania upłynął w dniu 4 kwietnia 2007 r. Powódka żądała natomiast odsetek ostatecznie po modyfikacji żądania pismem z dnia 13.03.2013r. od dnia 28 marca 2008 r. W zakresie zatem w jakim zadanie pozwu obejmowało odsetki od dochodzonej kwoty za okres od 28.03.2008r. do dnia 3.04.2008r. podlegało ono oddaleniu (punkt III wyroku).

Ponieważ zaś po zmianie żądania dokonanej pismem z dnia 13.03. (...) powódka żądała odsetek za okres od dnia 28.03.2008r., podczas gdy pierwotnie dochodziła ich za okres od 28.02.2008r., toteż w tym zakresie, tj. co do odsetek od kwoty pierwotnie żądanej w wysokości 20 000 zł za okres od 28.02.2008r. do 27.03.2008r. należało uznać, iż żądanie pozwu zostało cofnięte, a czemu pozwana nie sprzeciwiła się i co skutkowało umorzeniem postępowania w tym zakresie (punkt II wyroku) na podstawie art. 355 kpc.

W ocenie Sądu nie zasługiwało natomiast na uwzględnienie żądanie ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku, jakie mogą wystąpić na zdrowiu powódki w związku z nim w przyszłości. Z przeprowadzonych w niniejszym postępowaniu opinii biegłych nie wynika, jakoby stan zdrowia powódki ulegał dalszej, negatywnej gradacji, jedynie nie rokuje on poprawy w przyszłości skutkującej pełnym wyleczeniem. Z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością wedle opinii biegłych dalsze powikłania od strony neurologicznej i ortopedycznej jednak nie wystąpią. Podkreślić przy tym należy, iż jeśli w ocenie powódki dojdzie w przyszłości do pogorszenia jej stanu zdrowia, a które to pogorszenie miałoby mieć bezpośredni związek z przedmiotowym wypadkiem komunikacyjnym, powódka nie pozostaje pozbawiona możliwości wystąpienia w przyszłości z powództwem o wypłatę dalszego zadośćuczynienia.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony – koszty procesu. Na koszty powódki skałą się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 2.417 zł (zgodnie z par. 6 pkt 5 13 Rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 (Dz.U. z 2002r. Nr 163, poz. 134); opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.750 zł oraz uiszczona przez powódkę zaliczka na opinie biegłego w kwocie 800 zł.

Brakującymi kosztami sądowymi, tj. kosztem wypłaconego biegłym wynagrodzenia za sporządzone opinie, w zakresie niepokrytym uiszczoną przez powódkę zaliczką, Sad mając na uwadze zasady odpowiedzialności za wyrok procesu (art. 98 k.p.c.), obciążył stronę pozwaną, a to na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji.